

[Landbrugsministeren.]

Ansvar for. Dem kunde Landbrugsraadet ikke tiltræde, og jeg har derfor ikke nogen Sinde haft til Hensigt at forpligte Landbrugsraadet til at staa bag ved de Dele af Lovforslaget. Det er kun de to Ting; Studetilskuddet og Afgiften af Fedekalve, som Landbrugsraadet staa bag ved, og jeg kan gerne sige her, at jeg har heller ikke for mit Vedkommende faaet, hvad jeg kunde ønske, paa disse to Omraader. Jeg har den Opfattelse, at begge Dele modvirker det, som egentlig er Formaålet med hele Destruktionsordningen, en Begrænsning af Produktionen, af Kvægbesætningerne — det maa man her gøre sig klart. Tilskuddet til Studene virker ingenlunde i Retning af at begrænse Produktionen, og Nedsættelsen af Kalveafgiften gør det heller ikke, men jeg er blevet enig med Landbrugsraadets Medlemmer angaaende disse Forhold og føler mig derfor forpligtet til at fastholde disse to Punkter.

Hauch: Jeg takker Landbrugsministeren, fordi han oplyste, at Landbrugets Organisationer ikke staa bag ved dette Lovforslag som Helhed. Med Hensyn til de to Punkter, som den højtærede Landbrugsminister berørte, navnlig Spørgsmaalet om Studetilskuddet paa 6 Øre pr. kg, ved den højtærede Landbrugsminister godt, hvordan Forholdet er. Det er ikke saaledes at forstaa, at de Folk fra Sønderjylland har frafaldet deres principielle Krav om Tilskuddet paa 10 Øre pr. kg, det har de aldeles ikke gjort, men de Synspunkter, de har fremført, knytter sig til Spørgsmaalet om en Graduering af Studetilskuddet, indtil det til sidst forsvandt; over for denne Mulighed har de erklæret, at det ønskede de i hvert Fald at undgaa, saa var de bedre tjent med en lille Nedgang i Tilskuddet for hele den Tid, Loven skal gælde.

Landbrugsministeren (Bordning): Ja, det er fuldkommen rigtigt. Stillet over for det Ultimatum, som man maa gøre sig klart, at det var, fra anden Side i Landbruget, om man vilde vælge Graduering af Tilskuddet eller en Nedsættelse med det samme for den Tid, Loven gjaldt, valgte Sønderjyderne Nedsættelsen.

M. C. Jensen: Jeg spurgte den højtærede Landbrugsminister, om Fiskeriministeren ikke havde forhandlet med Landbrugsministeren om det Andragende, der er sendt Ministeren fra Fiskerierhvervet, men jeg fik intet Svar. Der har da formodentlig ingen

Forhandling været. Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at han ansaa det for ganske umuligt at faa gennemført en Ordning som den, jeg udtalte Ønske om, for Landbrugerne vilde sikkert ikke gaa med dertil. Men den Motivering, som Ministeren gav for selve Lovforslaget: at det var den store Befolkning, der betalte til denne Fond, staa ikke saa godt, synes jeg, til det Svar, som den højtærede Minister gav mig: at det var Landbrugerne, som ikke vilde gaa ind for en saadan Ordning. Jeg ser saaledes paa det, at her er Tale om at yde Hjælp til to Sider, nemlig til Landbruget og til de mindre bemidlede, idet Befolkningen og Rigsdagen har erkendt Nødvendigheden af, at Kødpriserne forhøjes, fordi den almindelige Pris ligger under det Niveau, som er nødvendigt for, at det kan betale sig at opdrætte Kvæg. Jeg forstaa da ikke, at man kan sige, at Landbrugerne sikkert ikke vil gaa ind for en saadan Ordning, hvis det er rigtigt, som Ministeren selv hævder, at det er den store Befolkning, som maa betale til Fonden.

Landbrugsministeren (Bordning): Jeg har nu to Gange anført, hvorfor jeg har stillet Forslag om, at der af Fonden skal udredes 2 Mill. Kr. til Fordeling af Oksekød til trængende Personer. Det er sket af Hensyn til begge Parter, baade til den Del af Forbrugerne, som har daarligst Raad til at købe Kød, og til Landbruget, som maa ønske et saa stort Kødforbrug som muligt. I Konsekvens heraf siger jeg, at jeg ikke kan tænke mig at afgive et saadant Beløb til Indkøb af Fisk, for det vil uvægerligt føre til, at Forbruget af Kød gaar ned i et til det paagældende Beløb svarende Omfang, eller i alt Fald modvirke den Interesse, Landbruget har i at opretholde et saa stort Kødforbrug som muligt. Men hvis man fra Landbrugets Side kan tiltræde et saadant Ændringsforslag, har jeg intet som helst imod at forhandle om Spørgsmaalet. Jeg gør blot opmærksom paa Konsekvensen deraf. Det vil være i Strid med de Motiveringer, jeg har givet for Lovforslaget, og som man har tiltraadt fra forskellige Sider.

M. C. Jensen: Jeg er ganske enig med den højtærede Landbrugsminister om, at vi maa gøre, hvad vi kan, for at opretholde Landbruget. Jeg vil blot gerne spørge: Er den højtærede Landbrugsminister ikke ogsaa enig med mig om, at man maa gøre, hvad man kan, for at opretholde Fiskerierhvervet? Disse to Erhverv, som arbejder